

γερουσία

γερουσία, η, ουσ. [<αρχ. γερουσία, θηλ. του επιθ. γερούσιος <γερόντιος>, η γερουσία. **1.** όμιλος, ομάδα γερόντων: «κάτω απ' τον πλάτανο κάθονταν όλη η γερουσία του χωριού». **2.** (ειρωνικά) όμιλος, ομάδα φτασμένων κακοποιών: «για να 'ναι μαζεμένη όλη η γερουσία και να κρυφομουρμουρίζει, σίγουρα κάποιο κόλπο θα ετοιμάζει πάλι»·

- καλώς τη γερουσία! **α.** φιλοφρονητικός χαιρετισμός σε γέροντα σε ένδειξη σεβασμού. **β.** φιλοφρονητικός χαιρετισμός σε φτασμένο κακοποιό σε ένδειξη αναγνώρισης.

Κέντρο Ελληνικής Γλώσσας